

Sygn. akt IV CSK 497/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku B. T. K.
przy uczestnictwie K. G., W. G., F. K., D. K., L. P., E. P., J. F. P. i T. A. P.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 lutego 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 26 listopada 2012 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania jest konsekwencją oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wnioskodawca powołała się na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że uzasadnienie tej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga powołania się na kwalifikowaną postać naruszenia zaskarżonym orzeczeniem przepisów prawa materialnego lub procesowego i przeprowadzania wywodu zmierzającego do jego wykazania. Oczywistość naruszenia ma miejsce wówczas, gdy jest ono widoczne *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. orzecznictwo przytoczone w motywach postanowienia Sądu Najwyższego z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, Lex nr 1232793).

Skonfrontowanie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uzasadnieniem zaskarżonego postanowienia nie usprawiedliwia tezy, że skarga kasacyjna wnioskodawcy jest oczywiście uzasadniona. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i w jego uzasadnieniu wnioskodawca nie powołała się na jakikolwiek przepis prawa materialnego czy procesowego, którego oczywiste naruszenie przez Sąd Okręgowy miałoby zadecydować o przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania. W uzasadnieniu tego wniosku skarżąca zacytowała orzecznictwo sądowe objaśniające zakres rozpoznania sprawy cywilnej w postępowaniu apelacyjnym oraz wymagania stawiane uzasadnieniu orzeczenia sądowego, a wywód zakończyła stwierdzeniem, że w niniejszej sprawie konieczne jest sprawdzenie – w zakresie podniesionych zarzutów – zgodności zaskarżonego postanowienia z przepisami prawa materialnego i procesowego.

Uzupełnienia argumentacji objaśniającej tezę o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie sposób jest odszukać nawet w tej jej części, która formalnie stanowi uzasadnienie (pozostających poza kontrolą Sądu Najwyższego w ramach przedsądu) podstaw tego środka zaskarżenia.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu.

[aw]

es